

Szczepienia po przebytych zakażeniach

Tabela 1.5 przedstawia propozycje postępowania w określonych sytuacjach, z którymi spotykają się każdego dnia lekarz i pielęgniarka w gabinecie szczepień.

Tabela 1.5.

Wykonawstwo szczepień po przebytych zakażeniach		
Rodzaj zakażeń	Antybiotyko- terapia (dni)	Wznowienie szczepień po zakończonym leczeniu (dni)
Zakażenia o lżejszym przebiegu, np. <ul style="list-style-type: none"> ▪ zapalenie gardła ▪ zapalenie uszu	7–9	7
Zakażenia o średnim nasileniu, np. <ul style="list-style-type: none"> ▪ angina ▪ zapalenie zatok ▪ zapalenie oskrzeli ▪ zapalenie płuc (o niewielkim nasileniu) ▪ zakażenia układu moczowego	10–14	14
Ciężkie zakażenia narządowe i uogólnione <ul style="list-style-type: none"> ▪ zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych ▪ zapalenie płuc (o ciężkim przebiegu) ▪ zapalenie kości ▪ posocznica ▪ inne zakażenia narządowe	< 14	30
Choroby zakaźne <ul style="list-style-type: none"> ▪ odra, świnka, różyczka ▪ gorączka trzydniowa		1–2 miesiące w zależności od nasilenia objawów
Ospa wietrzna		2–3 miesiące w zależności od nasilenia objawów chorobowych

Realizacja szczepień ochronnych u dzieci w okresie stosowania immunoterapii

---

Zalecenia ACIP dotyczące odstępów między podaniem różnych szczepionek (tab. 1.3) w znacznym stopniu ułatwiają **wykonywanie szczepień ochronnych u osób z alergią**. Prowadzenie terapii podtrzymującej w trakcie długotrwałego odczulania nie zaburza prawidłowej odpowiedzi poszczepiennej na szczepionki z obowiązującego kalendarza szczepień. Można również wykonywać dodatkowe szczepienia, które mają chronić przed wirusowymi i bakteryjnymi zakażeniami dróg oddechowych. Najwłaściwszym czasem ich podawania będzie okres między kolejnymi dawkami aplikowanego co miesiąc preparatu odczulającego, w dowolnym czasie. Jest to lepszy sposób niż podanie szczepionki i preparatu odczulającego w tym samym dniu ze względu na możliwe ewentualne wątpliwości co do tego, czy ewentualne niepożądane objawy związane były ze szczepieniem, czy z dawką preparatu odczulającego.

Podawanie preparatów immunostymulacyjnych, takich jak: Ribomunyl, Polyvaccinum, IRS-19, Luivac czy Broncho-Vaxom, nie jest przeszkodą w wykonywaniu obowiązkowych i zalecanych szczepień ochronnych, niemniej brakuje dostępnych danych z badań klinicznych na temat interakcji poszczególnych szczepionek z tą grupą leków.

Szczepionki różnych producentów

Obecnie dostępne wyniki badań dotyczące bezpieczeństwa i immunogenności szczepionek wskazują, że szczepionki skoniugowane przeciwko *Haemophilus influenzae* typu b, HBV i HAV różnych producentów podawane w schemacie uodpornienia pierwotnego niemowląt stymulują ochronne miana przeciwciał, podobnie jak szczepionki tego samego producenta. Ze względu na ochronne stężenia przeciwciał przeciwkrtuszcowych szczepionki DTaP w uodpornieniu podstawowym powinny pochodzić od tego samego producenta, natomiast dawki szczepionki innych producentów mogą być stosowane w szczepieniu uzupełniającym.

Dobór igły do wkłuć podskórnych i domięśniowych

Długość igły i mięsień wykorzystywany do szczepienia należy każdorazowo dobierać indywidualnie, uwzględniając wiek i masę ciała osoby szczepionej (tab. 1.6). Szczepienie domięśniowe zawsze wykonuje się prostopadle do powierzchni skóry. Szczepienie podskórne zawsze wykonuje się pod kątem 45° do powierzchni skóry, igłą o długości 16 mm.

Ryciny 1.1 i 1.2 wskazują prawidłowe okolice iniekcji: w udo u niemowląt i w ramię u dzieci starszych.

Tabela 1.6.

Zalecane długości igieł i miejsca podania szczepionki u dzieci i osób dorosłych

	Wiek, płeć, masa ciała	Długość igły i miejsce szczepienia
Dzieci	noworodek	16 mm – przednio-boczna powierzchnia uda
	niemowlę	25 mm – przednio-boczna powierzchnia uda
	małe dziecko	25 mm – przednio-boczna powierzchnia uda 16 mm – mięsień naramienny
	dzieci i młodzież od 3. do 18. roku życia	16–25 mm – mięsień naramienny 25–32 mm – przednio-boczna powierzchnia uda
Dorośli	mężczyźni i kobiety < 60 kg	25 mm – mięsień naramienny
	kobiety 60–90 kg mężczyźni 60–118 kg	25–38 mm – mięsień naramienny
	kobiety > 90 kg mężczyźni > 118 kg	38 mm – mięsień naramienny